

Til § 47.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 45. Herom henvises til betænkningen s. 96-97 og 157-63.

Til § 48.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 46. Herom henvises til betænkningen s. 97-98.

Man har dog fraveget udkastets bestemmelse om, at vilkårsforhandlingen bortfalder for en ægtefælle, der ikke har bopæl her i landet, idet justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om bortfald af vilkårsforhandling for en ægtefælle, der ikke har ophold her i landet.

*Til kapitel 6.**Til § 49.*

Bestemmelsen svarer til udkastets § 47. Herom henvises til betænkningen s. 98-100.

Til § 50.

Efter de gældende regler skal der i forbindelse med separation eller skilsmisse træffes afgørelse om, hvem forældremyndigheden over børnene skal tilkomme, og den af forældrene, som ikke får tillagt forældremyndigheden, har umiddelbart ret til personligt samkvem med børnene, medmindre særlige omstændigheder taler derimod. Alle spørgsmål om udøvelse af denne samkvensret såvel som om dens indskrænkning eller ophævelse afgøres om fornødent af overvrigheden med rekurs til justitsministeriet og kan ikke indbringes for domstolene.

I modsætning hertil har ægteskabsudvalget foreslået, at der ved separation eller skilsmisse skal træffes afgørelse ikke blot om forældremyndigheds-spørgsmålet, men også om, hvorvidt den af forældrene, som ikke får forældremyndigheden, skal have ret til personligt samkvem med børnene, således at de nærmere regler om omfanget og udøvelsen af samkvensretten fastsættes af parterne selv, eller, hvis de ikke kan blive enige, af overvrigheden med rekurs til justitsministeriet. Der henvises herom til betænkningen s. 101-02.

I en lang række af de udtalelser, som justitsministeriet har indhentet om ægteskabsudvalgets betænkning, er der imidlertid givet udtryk for alvorlige betænkeligheder ved den af udvalget foreslåede ordning. Det fremhæves bl. a., at spørgsmålet om samkvensret efter de gældende regler kun giver anledning til strid i en meget ringe del af ægteskabssagerne, idet parterne enten selv bliver enige om, hvorledes samkvensretten skal udøves eller ikke gør brug af denne ret. Hvis spørgsmålet

derimod som foreslået skal bringes på bane under separations- eller skilsmissesagen, hvor parterne står skarpest over for hinanden, må det alvorligt befrygtes, at der i langt videre omfang vil kunne opstå strid mellem parterne om dette spørgsmål, således at ægteskabssagen trækkes i langdrag. Der er endvidere risiko for, at samkvensretten under vilkårsforhandlingerne vil blive benyttet som et handelsobjekt, idet manglende enighed om dette spørgsmål vil medføre, at separations- eller skilsmissesagen ikke kan gennemføres ved bevilling. Hertil kommer, at spørgsmålet om samkvensret i virkeligheden først er modent til påkendelse, når samkvem har været søgt praktiseret gennem nogen tid, hvorved det er konstateret, om udøvelsen af samkvensretten i det enkelte tilfælde medfører vanskeligheder.

På baggrund af disse udtalelser har justitsministeriet anset det for rigtigst, at man i princippet opretholder den gældende ordning, der er omtalt ovenfor, og som indebærer, at der ikke i forbindelse med separation eller skilsmisse skal træffes særlig afgørelse eller foreligge enighed mellem ægtefællerne om dette spørgsmål.

Som følge heraf foreslås det, at bestemmelserne om samkvensret fortsat placeres i myndighedsloven.

I overensstemmelse hermed er reglerne om samkvensret i §§ 44, stk. 2, 48-51 og 65, stk. 1, i ægteskabsudvalgets lovudkast ikke medtaget i det foreliggende lovforslag, jfr. §§ 46, stk. 2, 50-52, 61 og 67.

I øvrigt svarer bestemmelsen til udkastets § 48. Herom henvises til betænkningen s. 101-02.

Til § 51.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 49, stk. 1. Herom henvises til betænkningen s. 102-03.

Forslaget medtager ikke bestemmelsen i udkastets § 49, stk. 2, om afgørelse af spørgsmålet om samkvensret, jfr. bemærkningerne til § 50.

Til § 52.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 51. Herom henvises til betænkningen s. 105-06.

Dog er bestemmelsen i 2. pkt. om ændring af afgørelser om samkvensret udeladt, jfr. bemærkningerne til § 50.

Til § 53.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 52. Herom henvises til betænkningen s. 107.